

« شب »، « مدرسه خودسازی » است باید « قدر » آن را بدانیم.

« شب » زمان « ناپیدائی » و « حضور نامحسوس » و « اسرار آمیزی » است که خداوند حکیم بعد از « روز » - که زمان « پیدائی و ظهور » است - برای « آرامش یافتن انسان » قرار می‌دهد: **وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا** (انعام/۹۶) **أَنَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ** ... (نمل/۸۶) (یونس/۶۷) (غافر/۶۱) خداوند « جهان و جهانیان » را در شب با پرده‌ای از تاریکی « می‌پوشاند »، در نتیجه ما « آنها » را « نمی‌بینیم » آنها نیز ما را « نمی‌بینند » لذا در « شب » نه تنها امکان « **ریاکاری** » نیست، بلکه چون « توجه » ما به چیزی « منحرف » نمی‌شود، پس بهترین زمان برای « **خودسازی مخلصانه** » است. « پوشانندگی شب » آن قدر « آیت مهمی » است که خداوند به آن « قسم » یاد می‌کند: **وَ اللَّيْلَ إِذَا يَغْشَى** (لیل/۱) **وَ اللَّيْلَ إِذَا يَغْشَاهَا** (شمس/۴) **وَ اللَّيْلَ وَ مَا وَسَقَى** (انشقاق/۱۷) و خداوند حکیم « شب » و « زن و شوهر » و « تقوا » را برای بشر « **لباس** » قرار داده تا با آنها از یکسو « عیوب » انسان پنهان بماند و از سوی دیگر عامل « زینت » و « تشخیص » انسان باشند: **وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا** (نبا/۱۰) **هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَ أَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ** (بقره/۱۸۷) **وَ لِبَاسٌ التَّقْوَى** (اعراف/۲۶) خداوند « مؤمنین » را « بازخواست » می‌کند که چرا در شب « تعقل » خود را « فعال » نمی‌کنند:

وَ بِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟ (صافات/۱۳۸)

و « فرمان » خداوند به « مؤمنین » اینست که در « شب » با این « امور »، « خودسازی » کنید:

۱- **فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا** (مزمّل/۲) ۲- **وَ مِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ** (انسان/۲۶)

۳- **وَ مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ** (طور/۴۹) (ق/۴۰) **وَ مِنْ آثَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ** (طه/۱۳۰)

۴- **وَ مِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا** (اسراء/۷۹)

لذا « خوبان » از منظر قرآن « شب‌ها کم می‌خوابند » و « شب‌ها نیز انفاق می‌کنند »:

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ (ذاریات/۱۷) **الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ** (بقره/۲۷۴)

« شب » قطعاً از « آلاء الهی » و زمان « **معراج** » حضرت رسول اکرم « صلی الله علیه و آله » است:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى ... (اسراء/۱)

پس اگر « قدر شب » را بدانیم می‌تواند « **لیله القدر** » ما و از « هزار ماه » برایمان « بهتر » باشد.